

Plán výchovy a péče v Dětské skupině Pampeliška

„učíme se hrou, spolu a venku“

Poskytovatel: Ekoklub Pampeliška, z.s., IČ:07013159

sídlo: Marefy 53, 685 01 Bučovice

Provozovna: Palackého nám. 126, 684 01 Slavkov u Brna, SC Bonaparte 2. patro

Hodnoty a principy výchovy dětí Pampelišce

1. Bezpečí

Děti jsou chráněny jasnými pravidly, ve kterých mají oporu pro svobodné navazování vztahů s ostatními. Velice důležité je pravidlo - **Mě se to nelíbí** (akutně stop/dost), které je jasným signálem k druhému, aby zastavil své jednání a poté se spolu děti domluvili, hledali společnou cestu-řešení ke spokojenosti obou.

Další pravidla pro bezpečí: - Nepoužívám dlouhé klacky v blízkosti druhých - Když si nevím rady, zavolám dospělého, který mi pomůže - Když si hraji, stále mám dospělého na dohled (pravidlo vidíme se slyšíme se) - Reaguji na volání dospělého (zastavím se a odpovím mu) + další pravidla – viz bezpečnostní pravidla Pampelišky

2. Dobré mezilidské vztahy

Je kladen důraz na dobré vztahy dospělých k dětem i na vztahy mezi dětmi navzájem – vše díky vlastnímu příkladu pečující osoby.

a) **Komunikace:** situace popisujeme, nehodnotíme. Výrazy: „jsi šikulka,, „hodný chlapec,, „jsi zlý,, - takovéto hodnocení, škatulkování, nepoužíváme. Popisujeme co vidíme: vidím, že jsi namaloval obrázek, líbí se mi. Jsi s ním spokojený? Co se ti na něm líbí?

Super, mám z tebe radost, že jsi to takhle zvládnul, hodně jsi se posunul.

Anežka pláče, stačí ji obejmout, nacítit se na ni a doptat co se stalo.

b) **Úcta ve vzájemných vztazích:** (Jsme k sobě laskaví, neposmíváme se druhým!!
Nepoužívám k oslovení hanlivých jmen; Doptávám se - líbí se ti to, když ti takhle Jirka říká?; Prosím, děkuji, omluva)

c) **Přátelství a vzájemná pomoc:** Přátelství vznikají na základě společných zážitků, poznávání se, vzájemných sympatií. Děti povzbuzujeme, aby o sobě mluvily (ostatní je tak lépe poznají) a aby si pomáhaly (např. pomoc při lezení do kopce, vyrobení společného výtvoru, přinesení čepice,....).

d) **Empatie:** Dětem pomocí příběhů ukazujeme, jak se vcítit do druhého a jak mu pomoci (v rámci svých sil). Pokud jedno dítě nechtěně ublíží druhému, vedeme ho k tomu, aby se sám snažil vyřešit situaci. Např. Bouchnutého Mirka se ptáme – líbilo se ti (chtěl jsi to) aby tě Jindra bouchnul? Aby právě Jindra pochopil, že se to nelíbilo Mirkovi. Jindry se ptáme – jak bys to teď vyřešil? Mirkovi se to nelíbilo. Dítě dá návrh řešení, v případě menšího dítěte, které nemá ještě dostatečné vyjadřovací schopnosti situaci dopomůžeme dovést k omluvě, pohlazení. Situace řešíme vcítěním, pochopením dítěte do druhého vysvětlením, omluvou.

3. Pravda

K dětem přistupujeme vždy pravdivě. Ukazujeme jim, že pravda, ač je někdy nepříjemná, je pro život důležitá. Pokud dětem něco slíbíme tak to dodržíme. Proč děti lžou? Často ze strachu nebo získání pozornosti. Tím že vytváříme bezpečné prostředí a děti tzv. „silou“ nevyslycháme a nesoudíme, předcházíme lhaní ze strachu.

4. Svoboda

Umožňujeme dětem prožít svoji svobodu v bezpečném rámci - např. výběr cíle vycházky, výběr písničky, výběr knížky na čtení, volné hry). Při rozdílných názorech ukazujeme, jak situaci řešit - domluva. Pokud je potřeba dodržet určité pravidlo, nabízíme alespoň možnosti - např. dítě nechce u jídla sedět: „Anežko, máme tady pravidla, že u jídla sedíme a ty dodržíš, ale máš možnost si vybrat jiné místo k sezení.

Ukazujeme dětem, že každá svoboda má svoje hranice - viz. bezpečí (pravidlo To se mi nelíbí). Umožňujeme svobodu pohybu.

5. Odpovědnost

Odpovědnost za své skutky. Co udělám, co řeknu má následky. Prožití dopadu přirozeného důsledku mé činnosti. Pravidla, osobní příběhy, které děti učí, že mají svoji hlavu, sílu a moc o věci rozhodovat, zastavit ji a sdělovat své pocity a názory. A nemusí k tomu používat fyzickou sílu, křik, vztek, lži, ale domluvu. Avšak musí počítat i s následky svého rozhodnutí.

Prostředky pro předávání hodnot dětem v LK Pampeliška

1. Příběhy – nezahrnujeme do příběhů vymyšlené, nadpozemské postavy a bytosti, ale zvířata, nebo lidi a své osobní zkušenosti,
2. Vytváření bezpečného prostředí
3. Pravidla! Jasná, srozumitelná, smysluplná
4. Soužití s místem, kde žijeme a vyrůstáme
5. Vlastním příkladem, vystupováním - domluvy, pochopení, zájem o dítě

6. Děti se speciálními potřebami

Děti se speciálními potřebami (vyjma děti na vozíku – v budově není výtah) přijímáme pouze za předpokladu, že rodiče zajistí dítěti asistenta, který bude s dítětem přítomen po celou dobu pobytu v dětské skupině.

